

ASIL HEDEF EFENDİMİZ (asm) VE İSLAM

Son dönemde gündemi meşgul eden çocuk yaşta evlendirildiği iddia edilen bir kız üzerinden koparılan yaygara var:

İddianın doğruluk noktaları olup olmadığı, gerçekten de bu işin aslı nedir vs. tam olarak bilinmesede pusuda bekleyen dinsizler, münafıklar, din düşmanları "mal bulmuş mağribi" gibi bu mesele üzerinden din ve dine ait değer ve oluşumlara karşı kinlerini kustular. Hemen akabinde mesele'de adı geçen hoca üzerinden o hocanın bağlı olduğu cemaate sonrasında da bütün dini cemaatlere karşı bir linç ve kapatılma naraları atılmaya başlandı.

Akabinde Yıldız Teknik Üniversitesinde "Sanat ve tasarım Fakültesi Öğretim Görevlisi" Uğur Kutay denilen mezbelelik "Senaryo Yazımı dersinde" konu ve bransı dışına çıkarak daha önce çokca yaptığı gibi hadislerle, müslümanlarla ve Efendimiz (asm) ile ilgili alaylı sözler ve ifadeler kullanmış

Maalesef bu tablo ülkemizde var olduğu iddia olunam düşünce özgürlüğünün yegane kullanım alanı "din ve dini değerlere ait meselelerdir. Vazifeli vazifesiz ilgili ilgisiz, herkes din ve dine ait değerlere saldırabilir, yayınlar yapabilir.

Amma mesele siyasi bir figüre yada çoğunluk tarafından sevilen liderlere karşı yada o kişilerin eserlerine karşı bırakın hakareti sistemlerinin yaptıkları icraatların yanlışlığını, hayatlarının koca bir yalan olduğuna dair bir iki beyanda bulunsak kendimizi silivrinin soğuk duvarları içinde buluruz.

Maalesef vâkamız bu

Tabi bu silsile şeklinde gelişen olayın arka yüzü var ve rahmet yönü var.

Rahmet yönünden başlayacak olursam

Güya dest-i kudret, celal ile o asrı çalkaladı, şiddetle tahrik edip çevirdi, ehl-i himmeti gayrete getirip elektriklendirdi. O hareketten

Bu tür hadiselerce celâl tecellisi ile bakmalı. Celal tecellisi ile Cemal tecellisi bir arada olunca ortaya kemal çıkar.

Tek düze hayat içinde terakki olmaz. Zıtlıklar, zahiri ser gibi görünen tasarımlar içerisinde rahmeti barındırır.

Bu hadisat ehl-i imana nerde durması ve nereye karşı olması gerektiğini ders verdi. Küfür tek millettir hakikatını anlattı. Ve "bencelere" göre değil "islamca" hareket etmenin önemini anlattı. Ehl-i iman ehl-i hizmet olarak yaşam ayrıntılarımız farklı, hizmet metodlarımız farklı olsada biz hepimiz aynı davayı dava edinmiş basta nefis ve şeytanımız olmak üzere haricete ki düşmanımızın aynı ideoloji ve küfür olduğunu hatırlattı, bir olduğumuzu ve beraber olduğumuzu anlamamıza vesile olacak inşallah

Tabii bu rahmet yönü daha da uzatılabilir. Ama ana konum bu hadisat arkasında yatan gizli hedef. Bugün dünyada malum güçlerin, küreselcilerin, siyonistlerin vs. ortak amacı "insanlığı öldürmek". İnsan denilen o öli varlığı hayvaniyetten daha aşağı bir vaziyete indirmek. Bunu da akıllı telefonlar, sosyal medya, sefa hat ile bir nebze basardılar ama hedefleri daha büyük.

Mülkiyetsizleştirme, cinsiyetsizleştirme yönü nôtimize edilerek hiçbir kayıt altında olmadan her şeye açık, her şeye dönüştürebilecekleri bir varlık ortaya çıkarmak istiyorlar tüm cabaları hep bu yönde. Ve insanı bundan muhafaza edecek yegane hakikat ve öğreti ise DİN...

Dünya genelinde din olarak bilinen aslında inanca olan sistemlere baktığımızda hristiyanlık zaten bitmiş ve genel itibari ile ateizmin hristiyan etiketi ile yaşadığı kuralın, ibadetin olmadığı bir hale gelmiş. Yahudilik zaten kapalı devre ve harice karşı bir tebliğ çalışması yok bir avuç insanın kendi arasında yaşadığı bir inanca sistemi. Dolayısı ile bu tahribkar düzen için tehlike arz etmiyor. Budizm ise zaten bu düzenin oluşturmak istediği düzenin yarı nötr insan modelinin inanca sistemindeki hali.

Geriyse kalın yegane din İslam. İslam insanı koruma ve insanlığı muhafaza sistemidir. Ve tahribkar rejimin aşması gereken yegane din İslamdır ve bütün taaruzu buraya yapıyorlar ve yapacaklar. Ama nasıl yapacaklar hangi metodu kullanacaklar? Üstad Risale-i Nur içerisinde ehl-i dalaletin kullandığı en meskur taaruz yöntemi olarak şunu zikreder: Bu usulün kendi şahsına yapıldığı gibi umumî bir kavun ve kaide olarak sürekli bir yöntem olduğunu söyle ifade ediyor.

eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalalet ve tuğyan, işlerine gelmeyen bir eseri, eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir; elbette sema-yı Kur'anın yıldızlarıyla bağlanan risaleler, benim gibi

Benim ehemmiyetsiz şahsımın kusurlarıyla beni çürütmek ve ihanetlerle nazar-ı âmmeden düşürmek; Risale-i Nur'a zarar vermez, belki bir cihette kuvvet verir. **Çünkü benim bir fâni dilime bedel Risale-i Nur'un yüzbin nüshalarının bâki dilleri susmaz, konuşur. Ve hâlis talebeleri, binler kuvvetli lisanlar ile o kudsî ve küllî vazife-i Nuriyeyi şimdiye kadar olduğu gibi, inşaallah kıyamete kadar devam ettirecekler.**

çıkı. Fakat dehşetli değil, hafif oldu. İnşâallah o ateş tamamen sönecek. **Bütün hücumları**, şahsımı çürütmek ve Nur'un fütuhatına bulantı vermektir.

Yani Bediüzzamîa yapılan bu uygulama aslında bir konuniyet
" şahsı yürüt davası da yürüsün "

Bugün bu hadiselerin içinde ehli dalalet yine bu konuniyeti kullanıyor. Şahısların kusurları, hataları nazara verilip o şahıs üzerinden hemen o şahsın temsil ettiği dava ve o davayı o şahısla beraber yürüten kurum ve kurumlar hedef tahtasına konuluyor.

Maalesef ölçüsüzlüğün, muvazanesizliğin, cehaletin hükümferma olduğu dönemde ehli dalaletin ve en üstteki en büyük ehli dalalet olan nefsin bu şahsın hatasına bakıp şahsın yürüttüğü davadan veya işlerden soğuması din noktasında çokça uyguladığı bir hatadır. Yalnızca din noktasında kalmayıp samimi dindar dostunun, hizmet arkadaşının bir hatası ile onu silip atabilir.

Ama mesele dünyeyi ister olunca, para olunca, dünya olunca ahlaksız zengine kızıp paraya küsmez, paradan soğumaz.

Sapıklık yapmış bir öğretmen yüzünden okullara kızmaz, kapatılm demez kızını yine oraya gönderir.

Ehli dünya bir adamdan üç kuruş alacağı için her nazı çeker, lafını yutar ama bir ehli imanın, arkadaşının yada esinin bir lafı ile bir seyyiatı ile onu siler.

Bu maalesef bu asrın gerek şahıs bazında gerek kurum bazında çok büyük bir zulüm damarı olup şeytan tarafından çokça işletiriliyor.

Bediüzzamî bu insandaki zulüm damarının şeytan tarafından nasıl işletirildiğine dair izahı şöyle yapıyor.

Üçüncü Nokta:

İnsanın hayat-ı içtimaiyesini ifsad eden bir desise-i şeytaniye şudur ki: Bir mü'minin bir tek seyyiesiyle, bütün hasenatını örter. Şeytanın bu desisesini dinleyen insafsızlar, mü'mine adavet ederler. Halbuki Cenab-ı Hak haşırde adalet-i mutlaka ile mizan-ı ekberinde a'mal-i mükellefîni tarttığı zaman, hasenatı seyyiata galibiyeti, mağlubiyeti noktasında hükmeyleyler. Hem seyyiatın esbabı çok ve vücudları kolay olduğundan, bazan bir tek hasene ile çok seyyiatını örter. Demek bu dünyada, o adalet-i İlahiye noktasında muamele gerektir. Eğer bir adamın iyilikleri fenalıklarına kemmiyeten veya keyfiyeten ziyade gelse, o adam muhabbete ve hürmete müstehaktır. Belki kıymetdar bir tek hasene ile, çok seyyiatına nazar-ı afv ile bakmak lâzımdır. Halbuki insan, fitratındaki zulüm damarıyla, şeytanın telkiniyle, bir zâtın yüz hasenatını bir tek seyyie yüzünden unuttur, mü'min kardeşine adavet eder, günahlara girer. Nasıl bir sinek kanadı göz üstüne bırakılsa; bir dağ setreder, göstermez. Öyle de insan garaz damarıyla, sinek kanadı kadar bir seyyie ile dağ gibi hasenatı örter, unuttur; mü'min kardeşine adavet eder, insanların hayat-ı içtimaiyesinde bir fesad âleti olur.

Şeytanın bu desisesine benzer diğer bir desise ile, insanın selâmet-i fikrini ifsad ediyor, hakaik-i imaniyeye karşı sıhhat-ı muhakemeyi bozuyor ve istikamet-i fikriyeyi ihlâl ediyor. Şöyle ki:

İşte bu zulüm damarı maalesef ehli iman olarak bizde aktif olduğumuz gibi ehli dalâlet bunu alıp bir kanuniyet şeklinde kimselerden kurumlara uygulandı hale getiriliyor. Hassaten bir konu din ve din-dara temas etmişse bu çok daha fazla nazara veriliyor.

Bu hadiseler böyle parlatılıp basın ve sosyal medya üzerinden hızla yayılınca ehli dalâlet ve ondan ders alan sakirtleri ve bir kısım şurasuz darasız ehli iman bu tür bahanelerle yüzer hasenatı faydası olan kişileri silmek ve onların yüzer hasenat ve faydası olan kurumlarını kapatılması için propagandaya başlıyorlar. Bu kurum ve şahısların önce güzel hizmet ve vasıflarını yok sayıyor.

Geçen haftaki dersimde ifade ettiğim temsil rolümüzü unutmamak ve hayatım ile anlattığım dava arasında derin ucurumlar oluşturmamak, hakikatları yaşama noktasında azami gayret göstermek ve ehli dolalete fitne malzemesi vermeme noktasında MÜMTEHİNE SURESİN'DE GEÇEN duayı hissen, fikren fiilen, kavlen yapmalıyım.

ATIF ⇒ KUR'AN-I KERİM - MÜMTEHİNE SURESİ 5

Ey RABBİMİZ!

BİZİ KÜFRE SAPANLAR İÇİN BİR FITNE ARACI YAPMA!

Sürekli kullanılan yakın tarihte 28 Subat'ta net gördüğümüz bu yöntemin asıl amacı İSLAM'dır. Dini ortadan, Kur'an'ı ortadan kaldırmaktır. Bunu direk yapamayacakları için sistemli bir taarruz yapıyorlar.

Sağlam binayı yıkmak için sistemli bir yöntem kullanılır.

Öncelikle binayı koruyan ise taşıyan unsurlar sökülür kapılar, pencereler, çatı kiremitleri alınır. Sonra tuğkalar bölüm bölüm kırılır ve en son kolonlara vurulan darbeler ile bina yerle yeksen olur.

Aynen bu sistem gibi Allah'ın koruması olan dini direk yıkamayacakları bilen ehli dolalete yıkmaya işlemine plant olarak söyle basladılar. Allah dinini koruyacak bu nasıl olacak meleklerle mi?

Hayır. İlk olarak bizzatîhi Resulü ile (asm.), sonra o Resul (asm) Kur'an'ın insan hayatında ki gözükmeye şekli olan Sünnet ve Hadis ile eğittiği talebeleri olan ashabı kiram (r.a ec.) ile, ondan sonra, aynı öğretiyi alan tabiin ve tebei tabiyin, onlardan da olan müctehidin, müfessirin ve ulema ve ehlullah dinin bizzatîhi muhafızları olmuştur.

İşte ehli dalalet, onların masaları olan talebeleri yıkım işlemine önce cemaat altında ehlullah düşmanlığı ile başladı, sonra konuyu müctehidlere mezhep imamlarına getirdi, sonrada hadislere ilisti, sonra o hadisleri favilerine saldırdı, asil hedef ise Efendimiz (asm) bir postacı sıradan bir beser gibi gösterip Kur'an'a ve dine ulaşmak. Üstad bu zikrettiğim sistemli toaruzu şöyle ifade ediyor.

Dördüncü Soru:

Sahabelere karşı iddia-yı rüchan nereden çıkıyor? Kim çıkarıyor? Şu zamanda, bu mes'eleyi medar-ı bahsetmek nedendir? Hem müctehidîn-i izama karşı müsavat dava etmek neden ileri geliyor?

Elcevab:

Şu mes'eleyi söyleyen iki kısımdır: Bir kısmı, safi ehl-i diyanet ve ehl-i ilimdir ki; bazı ehadîsi görmüşler, şu zamanda ehl-i takva ve salahatı teşvik ve terğib için öyle mebhaslar açıyorlar. Bu kısma karşı

496

sözümüz yok. Zâten onlar azdırlar, çabuk da intibaha gelirler. Diğer kısım ise

sözümüz yok. Zâten onlar azdırlar, çabuk da intibaha gelirler. Diğer kısım ise gayet müdhiş mağrur insanlardır ki; mezhebsizliklerini, müctehidîn-i izama müsavat davası altında neşretmek istiyorlar ve dinsizliklerini, sahabeye karşı müsavat davası altında icra etmek istiyorlar. Çünkü evvelen: O ehl-i dalalet sefahete girmiş, sefahette tiryaki olmuş; sefahete mani' olan tekâlif-i Şer'iyeyi yapamıyor. Kendine bir bahane bulmak için der ki: "Şu mesail, içtihadıyedirler. O mesailde, mezhepler birbirine muhalif gidiyor. Hem onlar da bizim gibi insanlardır, hata edebilirler. Öyle ise biz de onlar gibi içtihad ederiz, istediğimiz gibi ibadetimizi yaparız. Onlara tâbi' olmaya ne mecburiyetimiz var?" İşte bu bedbahtlar, bu desise-i şeytaniye ile, başlarını mezahibin zincirinden çıkarıyorlar. Bunların şu davaları ne kadar çürük, ne kadar esassız olduğu

Sâniyen: O kısım ehl-i dalalet baktılar ki, müçtehidînlerde iş bitmiyor. Onların omuzlarındaki yalnız nazariyat-ı diniyedir. Halbuki bu kısım ehl-i dalalet, zaruriyat-ı diniyeyi terk ve tağyir etmek istiyorlar. "Onlardan daha iyiyiz" deseler, mes'eeleri tamam olmuyor. Çünkü müçtehidîn, nazariyata ve kat'î olmayan teferruata karışabilirler. Halbuki bu mezhebsiz ehl-i dalalet, zaruriyat-ı diniyede dahi fikirlerini karıştırmak ve kabil-i tebdil olmayan mesaili tebdil etmek ve kat'î erkân-ı İslâmiyeye karşı gelmek istediklerinden; elbette zaruriyat-ı diniyenin hameleleri ve direkleri olan sahabelere ilişecekler. Heyhat! Değil bunlar gibi insan suretindeki hayvanlar, belki hakikî insanlar ve hakikî insanların en kâmilleri olan evliyanın büyükleri; sahabenin küçüklerine karşı müsavat davasını kazanamadıkları, gayet kat'î bir surette Yirmiyedinci Söz'de isbat edilmiştir.

Sistem bu ve böyle işliyor. Bu çocuk yaşta evlilik mes'elesi ile hedeflenen İslam'dır ve ondan bir önceki basamak, bu dinin mübelliği Efendimiz (asm) 'dır. Bu hadiseler üzerinden hemen mes'eleyi Efendimize (asm) getirip hasa bu çocuk yaşta evlilik üzerinden "Hasa Hz. Muhammed (asm) da çocuk yaşta Hz. Aişe (r. anh) ile evlenmişti" gibi ipsiz sapsiz, mesnedsiz bir yakıştırma yapıldı ve yapılıyor.

Tabi mes'ele bununla kalmıyor. Efendimizin (asm) evlilik konusu aılınca genelde üç ana konu başlığın iç dünyalarının kirleri ile iftiraya yelteniyorlar.

1- Efendimizin (asm) çok estiliginin nazara verip hasa O'nu kadın ve şehvet düşkünü olarak anlatma gayretündeler.

2- Hz. Aişe (r. anh) ile 6 yaşında evlendiğine dair iddiaları nazara veriyorlar.

3- Son olarak da ayet ile sabit olan Zeyneb validemiz (r. anh) yani oğlum hitabına mazhar Zeyd'in basadığı Zeyneb validemiz ile nikahını nazara veriyorlar.

Öncelikle bunlara verilecek cevap "cevabul ahmak es sukuttur". Çünkü biliriz ki düşmanlarımızın bile "muhammedül Emin" diye vasfettikleri iki cihan güneşi, nevi beserin andelbi zisani, insanların en iffetlisi, en güzeli, en adili insanlığın güneşi olan Efendimiz (asm)'a bu balcıkların yapışmasının, temas etmesinin imkanı yoktur. Bu derste bu iddia sahiplerini, ima sahiplerini ciddiye alıp susturmak niyetinde değilim. Zira bilirim ve itikad ederim ki:

لَوْ كُلُّ كَلْبٍ عَوَى الْقَمْتَهُ حَجْرًا * لَمْ يَبْقَ فِي هَذِهِ الْكُرَّةِ أَحْجَارٌ

124

her üren kelbin ağzına bir taş atacak olsan dünyada taş kalmaz.

Bu konuyu işlemeye sebepim bu itlere cevap vermek değil, ehli dalaleet tarafından sürekli ısıtılan, nazara verilen, sosyal medyanın etkisiyle hızla yayılan bu bilgilerin nefsimde ve ısıtılan dinleyen zihinlerde acacağı vesvese için bir imani antivirüs yüklemesi yapmaktır.

Öncelikle bir sonuca ulaşmadan önce bir süreç tahlili yapmak gerek. Süreci iyi analiz edersen sonucu daha iyi anlarsın. İnsan olarak fiillerimizin işletim sistemi duygularımız kuvvelerimizdir. Bunların istikametli olması, bunları doğru kullandığımız nispette sonuçlar yani fiiller istikametli olur. Sistemin bozuk olduğu yani kuvve yani duygu ve hislerini istikametli kullanamayan kişinin fiilleri yani sonuçları istikametli olmaz. Ya çok yapar aşırı yapar, abartır yani ifrağa sapar, ya hiç yapmaz, az yapar tepriğe sapar. O yüzden Kur'an bana amelden önce bana istikameti verecek doğru fiilleri çıkaracak iman eğitimi dersi verir.

Gok derste ifade ettiğim gibi insanda baskın olan üç kuvve insanın fiillerini belirler: Akıl, şehvet, gadab.

Bütün maddi ve manevi cihazat, latife ve duygularını kullorma öğretti den Kur'an'ın tahkiki iman eğitimine tabi olduğum nisbette ben-istikametli bir hayat geçireceğim
İste Efendimiz (asm) bu noktada Kur'an tasdikli bir hayat yaşamış.

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Hakîm'de:

SÜPHESİZ Kİ SEN PEK BÜYÜK BİR AHLAK ÜZERESİN {KALEM-4}

60

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

ferman eder. Rivayat-ı sahiha ile Hazret-i Âişe-i Sıddıka (R.A.) gibi sahabe-i güzün, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tarif ettikleri zaman "Hulukuhu-l Kur'an" diye tarif ediyorlardı. Yani: "Kur'anın beyan ettiği mehasin-i ahlâkın misali, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır. Ve o mehasini en ziyade imtisal eden ve fitraten o mehasin üstünde yaratılan odur."

Peygamberimiz (asm) günahsızdır. Ve onun günahsızlığının iki yönü vardır. Biri vehbidir yani Cenab-ı Hak O'nı ve bütün peygamberleri korur ismet sıfat ile mahfuz eder. Diğer tarafta Efendimiz (asm) Kur'an'ın ilk talebesidir. Ve Kur'an'ın eğitimine giren ve ona ilk tabi olan yine kendisidir.

PEYGAMBERİMİZİN (asm)

GÜNAHSIZLIĞININ

İKİ YÖNÜ VAR

→ VEHBİDİR yani korunur "ismet sıfatı"

→ KESBİDİR yani Kur'an'ın ilk talebesidir.

Diyebiliriz ki Efendimiz (asm) ismet sıfatına sahip olmazaydı bile muhtemelen günah işleyemezdi ... NEDEN ?

Günki şimdi okuyacağımız işletim sisteminden günah hasil olmaz

Üçüncü Mes'ele:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, hilkatén en mutedil bir vaziyette ve en mükemmel bir surette halkedildiğinden, harekât ve sekenatı, itidal ve istikamet üzerine gitmiştir. Sıyer-i Seniyesi, kat'î bir surette gösterir ki: Her hareketinde istikamet ve itidal üzere gitmiş, ifrat ve tefritten içtinab etmiştir. Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm,

EMRULUĞUN GİBİ OSMOĞRU OL {HUD 112}

فَاسْتَقِمَّ كَمَا أُمِرْتُ

emrini tamamıyla imtisal ettiği için, bütün ef'al ve akval ve ahvalinde istikamet, kat'î bir surette görünüyor. Meselâ: Kuvve-i akliyenin fesad ve zulmeti hükmündeki ifrat ve tefriti olan gabavet ve cerbezeden müberra olarak, hadd-i vasat ve medar-ı istikamet olan hikmet noktasında kuvve-i akliyesi daima hareket ettiği gibi; kuvve-i gazabiyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan korkaklık ve tehevürden münezzeh olarak, kuvve-i gazabiyenin medar-ı istikameti ve hadd-i vasatı olan şecaat-ı kudsiye ile kuvve-i gazabiyesi hareket etmekle beraber; kuvve-i şehviyenin fesadı ve ifrat ve tefriti olan humud ve fücürdan musaffa olarak, o kuvvenin medar-ı istikameti olan iffette, kuvve-i şehviyesi daima iffeti, a'zamî masumiyet derecesinde rehber ittihaz etmiştir. Ve hâkeza... Bütün Sünen-i Seniyesinde, ahval-i fitriyesinde ve ahkâm-ı şer'iyesinde, hadd-i istikameti ihtiyar edip zulüm ve zulümat olan ifrat ve tefritten, israf ve tebzirden içtinab etmiştir. Hattâ tekellümünde ve ekl ü şürbünde, iktisadı rehber ve israftan kat'iyyen içtinab etmiştir. Bu hakikatın tafsilâtına dair binler cild kitab te'lif edilmiştir.

İşte vahyi semavinin terbiyesinden geçmiş bir işletim sistemi günah denilen merkezi kaynağı ifrat ve tefrit olan günahı netice vermez ve veremez

Bu kurlan'ı bir isbat.

Bir düstur daha verip meseleyi haricden teyid edelim.

NUR GEŞMESİ 230

الْفَضْلُ مَا شَهِدَتْ بِهِ الْأَعْدَاءُ

yani fazilet odur ki, düşmanlar da onu tasdik etsin. Mezkûr ilânatın aynısı

O Zât'ın bu güzel ahlakını öven ve tasdik eden yalnızca O'na (asm) tabi olanlar değil, tabi olmayanlar bile tasdik etmiş kendisine Muhammed-ül Emin demişler.

Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtu Vesselâm kendi kendine güneş gibi bir bürhandır. Ve keza o zâtın (A.S.M.) dört yaşından kırk yaşına kadar geçirmiş olduğu gençlik devresinde bir hilesi, bir hıyaneti görülmemiş ve bir yalanı işitilmemiştir. Eğer o zâtın yaradılışında, tabiatında bir fenalık, bir kötülük hissi ve meyli olmuş olsaydı; behemehal gençlik saikasıyla dışarıya verecekti. Halbuki bütün yaşını, ömrünü kemal-i istikametle, metanetle, iffetle, bir ıttırad ve intizam üzerine geçirmiş, düşmanları bile hileye işaret eden bir halini görmemişlerdir. Ve keza yaş kırka baliğ olduğunda iyi olsun, kötü olsun ve nasıl

Yine kendisine tabi olmamış birinin Efendimiz (asm) ile ilgili görüşleri.

Sana muasır bir vücud olamadığımdan dolayı müteessirim ey Muhammed (A.S.M.)! Muallimi ve naşiri olduğun bu kitab, senin değildir; o lahutîdir. Bu kitabın lahutî olduğunu inkâr etmek, mevzu ilimlerin butlanını ileri sürmek kadar gülünçtür. Bunun için, beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bundan sonra göremeyecektir. Ben, huzur-u mehabetinde kemal-i hürmetle eğilirim.

Prens BISMARCK

Simdi bütün bu ön bilgileri akıl cebime, hakikatları olan imanı resul'ü kalp cebime koyup Efendimizin (asm) evliliklerine bar kacağım. Nefsanilik olmadığına kalbi bir iman edeceğim

27

Yedinci Mektub

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَائِمًا

Aziz kardeşlerim!

Bana söylemek üzere Şamlı Hâfız'a iki şey demişsiniz:

Birincisi:

"Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'ın Zeyneb'i tezevücünü, eski zaman münafıkları gibi, yeni zamanın ehli dalaleti dahi medar-ı tenkid buluyorlar, nefsanî, şehvanî telakki ediyorlar." diyorsunuz.

Soru çok önemli ve soru içinde Efendimiz (asm)'in evlilikleri üzerine yapılan itirazlara da cevap vereceğim. Öncelikle soruda bu tür seyleri ortaya atan iki sınıf insan var. Bir: ehli dalalet yani kafirler zaten bunların rengi belli. Diğer güruh belki de en tehlikelisi münafıklar. Münafık dil ile iman ettiğini söyleyip kalbinde iman olmayandır. Bizden gözüktür, beraberimizdedir ama bizden değildir. Hadiste geçtiği gibi iki sürü arasında gidip gelen koyun gibidir, bir o sürüye gider bir bu sürüye

Münafık kafirden eşedir. Zira kafiri bilirsin senden değildir
Münafık beyaz princi içindeki beyaz taş gibidir: Anlaşılması
zordur, feraset ister.

Münafık dinsizlikle küfürle uğraşmaz, işi gücü ehli imandır. Ehli
imani alaya alır, onları küçük görür

Münafık ehli küfür ile fikren, hissen, fiilen beraberdir. Güce
tapar, gücünün yanında dır.

Kur'an ve Efendimiz (asm) hidayet güneşidir.

Güneş bir varlığa vurdumu onun tabiatını ortaya çıkarır.

Güle vurdumu gül güzelleşir, ete, çöpe vurdumu onu kokustu-

run. Her insanda iman, küfür, münafıklık tohumu vardır. Kisi

kendini tahkik: iman eğitimine tabi tutmayıp, imanını kalbe

nüfuz ettirmeye hidayet güneşi o kişide münafıklık ve küfür

yönlerini açığa çıkarır. Böyle iddiabr, dine karşı yapılan bazı

itirazları duyduğunda "acaba mı der", "hence de doğru der"

Dinden, dindardan rahatsız olur, şeriatı istemez, şeriat düşman-

larına dua eder.

Amma iman kalbe nüfuz ettiğinde hidayet güneşi o kalbe

vurduğunda o iman öyle bir nesû nema bulur ki kişinin hem

kendini hemde etrafını gül gülistanına çevirir.

Böyle sualler, iftiralar o kişinin bırakın imanını sarsmayı daha
sağlam hale getirir.

Simdi suale verilen cevabı anlamaya çalışacağım

Elcevab:

Yüzbin defa hâşâ ve kellâ! O damen-i muallâya şöyle pest şübehatın eli
yetişmez. Evet onbeş yaşından kırk yaşına kadar, hararet-i gariziyenin galeyanı

Üstad ilk cümlede aslında sorunun en net cevabını vermiş
Devamında bu ifadenin ilmi isbatını yapıyor. Söyle ki:

Yüzbin defa hâşâ ve kellâ! O damen-i muallâya şöyle pest şübehatın eli yetişmez. Evet onbeş yaşından kırk yaşına kadar, hararet-i gariziyenin galeyanı hengâmında ve hevesat-ı nefsanîyenin iltihabı zamanında, dost ve düşmanın ittifakıyla kemal-i iffet ve tamam-ı ismet ile Haticet-ül Kübra (R.A.) gibi ihtiyarca bir tek kadın ile iktifa ve kanaat eden bir zâtın kırktan sonra, yani hararet-i gariziyeye tevakkufu hengâmında ve hevesat-ı nefsanîyenin sükûneti zamanında kesret-i izdivac ve tezevvücatı, bizzarure ve bilbedahe nefsanî olmadiğini ve başka ehemmiyetli hikmetlere müstenid olduğunu, zerre kadar insafı olana isbat eder bir hüccettir.

Mükemmel bir fıtrat üzerinden isbat tekniği. Reddedilmeyecek bir insan anatomisinden iddia edilen pest vasıfların reddi.

Söyle hayal etsem

Çok güzel ve yakışıklıyım

Çok güçlü bir asiretin mensubuyum

Toplum tarafından güvenilir ve herkesin parmakla gösterdiği biriyim.

Herkesin kızını vermek istediği bir şahsiyetim

Evlenemeye niyet etsem

Nefsine düşkün ve şehvani bir adam olsam evleneceğim

kisi kız nasıl olur? Yaşı kaç olur?

İşte bütün bu soruların cevabı herhalde şöyle olur.

Bekar bir kız Güzel bir kız

Soylu bir kız Zengin bir kız

Peki bu fıtratı ve özellikte olan biri bütün bunların aksi-ne evliliği bu fermatta yapmıyorsa ilk evliliğini kendinden

15 yaş büyük, iki kez evlenmiş, dul kalmış, üç çocuk annesi

olan biri ile yapmıyorsa bu kişiye nefsanî şehvani bir adam denirmi?

İste Efendimiz (asm) ilk evliliği kendinden 15 yaş büyük, iki kez evlenmiş dul kalmış üa çocuğu olan Hz Hatice validemiz ile olmuş Efendimiz (asm) 15 yıl nübüvvetten önce, 10 yılda nübüvvetten sonra kadar 25 yıl tek esli bir hayat sürmüştür. Bu evlilikten 4 kız 3 erkek toplam 7 çocuğu oluyor.

Efendimiz Hz. Hatice'nin (r.ah) vefatında 50 yaşında idi.

2 yıl daha evlenmiyor. 52 yaşında ikinci evliliğini yapıyor.

Sevde validemizle. Sevde validemiz Efendimizden (asm) 10 yaş büyük 62 yaşında 6 çocuğu olan biri.

Medine Hicretinden sonra ilk defa bir kızla evleniyor oda Hz. Aise (r.ah)

HZ. AİŞE (r.ah) EFENDİMİZLE (asm) 6 YAŞINDA MI EVLENDİ?

Maalesef bir kısım münafıkların bazı rivayetleri referans göstererek Hz. Aise'nin 6 yaşında evlendiğini iddia ediyorlar. Maalesef din ve dine ait bazı meseleleri seküler dediğimiz dünyanın kabul normlarına göre izah etme ona isbat etme gibi bir dert içine giriyoruz. Şimdi benim burada anlayışım ve anlatma gayretim Hz. Aise'nin yaşını bugünkü sisteme göre 18'e çekmek yakınlaştırmak değil. Zira tarih tutma her yerde aktif olan bir öğreti değil. Mesela 1950'li yıllarda Türkiye'ye hicret etmiş kişilerin doğum tarihi: 1 Temmuz'dur. Nedeni şu eskiden tarih tutulmaz ne zaman doğduğunun senesi bilinir ama ay gün bilinmezdi. Ne zaman doğdu ay olarak "mısırlar toplanırken" gibi saptamalar ile yapılmıca resmi kayda geçirmek adına hükümet hepsine 1 Temmuz dedi. Peki hepsi 1 Temmuz'da doğdu hayır. Yine araplarda yaş hesabı kızlara ergenlik çağından sonra hesaplanır 10-11 yaşına ergenliğe giren kız

16-17 yaşlarında olur. Sonra insanın gelişimi yöreye, coğrafyaya göre değişir. Şehir hayatında ki 10 yaşında hiç zorluk görmemiş bir çocuk ile, köyde fitri beslenen torla bahçe çalışan çocuğun yaşı aynı olsada gelişimi aynı olur mu?

Zamanın bile insan gelişiminde etkisi vardır. 20 yıl önceki, 50 yıl önceki insanlar ile şimdi ki insanlar aynı mı?

Vs.Vs....

Daha bir çok tarihsel bilgi mevcut ama bunlar benim bransım değil. Fitrat dininin peygamberinin (a.s.m) Kur'an rehberliğindeki hayatı böyle bir iddiaya direk red verir.

Sorunun devamı neden çok evlilik yaptı o zaman?

28

O hikmetlerden birisi şudur ki: **Zât-ı Risaletin akvali gibi, e'fal ve ahvali ve etvar ve harekâtı dahi menabi-i din ve şeriattır ve ahkâmın me'hazleridir. Şikk-ı zahirîsine Sahabeler hamele oldukları gibi, hususî dairesindeki mahfî ahvalâtından tezahür eden esrar-ı din ve ahkâm-ı şeriatin hameleleri ve râvileri de, Ezvac-ı Tahirattır ve bilfiil o vazifeyi îfa etmişlerdir. Esrar ve ahkâm-ı dinin hemen yarısı, belki onlardan geliyor. Demek bu azîm vazifeye, bir çok ve meşrebce muhtelif Ezvac-ı Tahirat lâzımdır.**

Efendimizin (a.s.m) zahiri hayatında bütün fiilleri, ahvali, etvarı dine bakar, dine temas eder, dini ahkâmın uygulama biçimidir. Toplum içindeyken bunları ashab-ı kiram (r.a.ec) kayıt altına alıyor, takip ediyor.

Ama Efendimizin (a.s.m) ev hali, hanımı ile münasebeti, onlara davranışları, evdeki hususi mübasereti yatması, def'i haceti gusulü, yatak odası adabı, esiyle esteriyile yaşadığı sorunlar da tavır ve cölüm yöntemleri bütün bunlarda dinin birer bölümü. Bunları ders verecek, kayıtlanacak olanlarda esteri

oluyor. Kaldı ki "dininizin üste birini Aîsenin evinden alınız" hadisine mazhar olan Aise validemiz ikibin kusur hadisi-i serifi nakletmiştir. Eşlerinin fazlalığı ise sarradan yapılan bir çoğu toplumsal tebliğ ve kan bağı oluşturmak adına yapılan evliliklerdir. Sair bilgiler detaylar bransım dışıdır.

Ev halimiz dinimizi temsil ediyor mu?
Efendimizin hayatın şeffaflığı.

ZEYNEP VALİDEMİZLE EVLİLİĞİ

Konunun devamında Üstad bu meseleyi şöyle izah ediyor.

Yirmibeşinci Söz'ün Birinci Şu'lesinin Üçüncü Şuainın misallerinden olan

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

muhammed erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. O Allah'ın resulu, peygamberlerin sonuncusudur. (AHZAB 40)

âyetine dair şöyle yazılmış ki: İnsanların tabakatına göre bir tek âyet, müteaddid vücuhlarla, herbir tabakanın fehmine göre bir mana ifade ediyor. Bir tabakanın şu âyetten hisse-i fehmi şudur ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hizmetkârı veya "oğlum" hitabına mazhar olan Zeyd (R.A.), rivayet-i sahiha ile itirafına binaen, izzetli zevcesini kendine manen küfüv bulmadığı için tatlik etmiş. Yani: Hazret-i Zeyneb, başka yüksek bir ahlakta yaratılmış ve bir Peygambere zevce olacak fıtratta olduğunu, Zeyd ferasetle hissetmiş ve kendisini ona zevc olacak fıtratta kendine küfüv bulmadığından, manevî imtizacsızlığa sebebiyet verdiği için tatlik etmiştir. Allah'ın emriyle Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm almış; yani

زَوَّجْنَاكَهَا

BİZ ONU SANA NİKAHLADIK (AHZAB 37)

nın işaretiyle, o nikâh bir akd-i semavî olduğuna delaletiyle, hârikulâde ve örf ve muamelât-ı zahiriye fevkinde, sırf kaderin hükmüyledir ki Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o hükm-ü kadere inkiyad göstermiştir ve mecbur olmuştur. Nefis arzusuyla değildir. Şu kader hükmünün de ehemmiyetli bir

Zeyd bin Harise (r.a)

Köle tüccarları tarafından kaçırılan, Hz Hatice'ye yeğeni tarafından alınıp hediye edilen, sonrasında Hz Hatice'den Efendimize (casm) hediye edilen, daha sonra onu arayıp bulan annesine dönmeyip Efendimizi (casm) seçen, Efendimizin (casm) o zamanki arap geleneklerine göre "bu Zeyd benim oğlumdur, O bana varis, ben ona varisim" dediği Kur'an'da ismi geçen

tek sahabe. İlk iman eden sahabelerden

Zeynep Binti Cahş (r.a.h)

Efendimizin (asm) hala kızı. İslamiyeti ilk kabul edenlerden.

Efendimiz (asm) İslamiyet ile yapacağı toplumsal inkılabın ilk adımını Hz. Zeyneb ile Hz. Zeyd'i evlendirerek yapmak istedi. Fakat örf ve adetleri aşmak zordur.

Hatta bazı yerlerde örf ve adetler dininde önüne geçer.

H2. Zeyneb'e Zeyd ile evlen dediğinde, Zeyneb validemiz

"Ya Resulallah Ben senin halanın kızıyım, kureysliyim.

Ona varmaya razı değilim" dediğinde şu ayet nazil olur.

ALLAH VE RESULÜ BİR İŞE HÜKÜM VERDİĞİNDE İNANMIŞ BİR ERKEK

VE KADINA O İŞİ KENDİ İSTEKLERİNE GÖRE SEÇME HAKKI YOKTUR

HER KİM ALLAH VE RESULÜNE KARŞI GELİRSE ADAĞIK BİR

SAPKINLIĞA DÜŞMÜŞ OLUR {AHZAB 36}

Bu sefer Zeynep validemiz "Ey Allah'ın resulü sen Zeyd ile evlenmemi istiyor musun?" diye sorunca Efendimiz (asm)

"Evet" demiş, Hz. Zeyneb "Ben Allah'ın resulüne asi olmam" diyerek evlenir.

Fakat evlilik bir sene sürdü, Zeyd (r.a) defcatle Efendimizin (asm) yanına gelip "Ben Zeyneb'den ayrılacağım, olmuyor"

denesine rağmen Efendimiz (asm) "Esini tut bosanma

Allah'tan kork" desede bosanma hasil oldu.

Toplumdaki tabakalar arası buluşma, tabakaların kırılması

köle ile soylu insanın evlenmesi zahirde olmasa da tam manasıyla

oturmadı. Ama en azından bir kırılma yaşandı.

Bosanma hadisesinden sonra ikinci bir cahiliye adetinin kırılması gerekirdi.

Araplar birine bu benim oğlum, varisim dediğinde o kişi o adamın her şeyine varis oluyor, eşiyse evlenemiyor, malına mülküne ortak oluyor. Efendimiz (asm) 'da Zeyd için ayın yapıtı. Ahzab 4 ve 5. ayeti bu cahiliye adetini kaldırdı.

(4) Allah bir kişinin göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır, annelerinize benzeterek haram olsun dediğiniz eşlerinizi anneleriniz kilmamış, evlâtlıklarınızı da gerçek oğullarınız yapmamıştır. Bunlar sizin kendi iddianızdır; hak ve hakikati Allah söyler, doğru yolu da O gösterir.

(5) Evlâtlıklarınızı babalarının soy adlarıyla anın. Bu Allah katında adalete daha uygun bir davranıştır. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız o zaman kendileri sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Yanıldığınız hususta size günah yoktur, fakat bilinçli ve kasıtlı olarak yaptıklarınızdan sorumlusunuz. Allah çok bağışlayıcı ve ziyadesiyle esirgeyicidir.

Bunu kıracak yegane olay, en önemli numune Efendimizin Zeyd'in boşadığı Hz. Zeyneb ile evlenmesidir. Efendimiz (asm) kendi eliyle evlenmeye zorladığı Hz. Zeynebe üzülür, onun boşamasından sonra onun ortada kalmasını istemez. Kur'an semavi bir nikahla bu toplumsal evlatlık müessesinin ortasına şeriat kılıncını vuruyor. Tabii su anda olduğu gibi o zamanın münafıkları da iste "Muhammed gelinini nikahladı" vs. diyerek hakaretlerde bulundular. Bunun üzerine Ahzab Suresinde su ayet nazil oldu.

olmuştur. Nefis arzusuyla değildir. Şu kader hükmünün de ehemmiyetli bir hükm-ü şer'i ve mühim bir hikmet-i âmmeyi ve şümüllü bir maslahat-ı umumiye-yi tazammun eden

TAKİ EVLATLIKLARININ BOŞADILMI HANIMLARLA EVLENMEK MÜMİNLER İÇİN GÜNAH OLMADIĞI ANLAZILSIN AHZAB 37
لَيْكُنَّ لَا يَكُونَنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ

âyet-i kerimesinin işaretiyle: Büyüklerin küçüklere "oğlum" demeleri, zihar mes'eleleri gibi, yani karısına "Anam gibisin" dese, haram olduğu gibi değildir ki, ahkâm onunla değişsin. Hem büyüklerin raiyetlerine ve peygamberlerin ümmetlerine pederane nazar ve hitabları, vazife-i risalet itibariyledir;

Toplumsal bir kronik alışkanlık nübüvvet eli refîli ile ortadan kaldırıldı. Konunun devamında Üstad yine Kur'anî bir metod ile yaklaştığı konuyu o metod ve vasıle uygun söyle bitiriyor.

İkinci bir tabakanın hisse-i fehmi şudur ki: Bir büyük âmir, raiyetine pederane bir şefkat ile bakar. Eğer o âmir, zahirî ve bâtinî bir padişah-ı ruhanî olsa; merhameti, pederin yüz defa şefkatinden ileri gittiği için, raiyetinin efradı, onun hakikî evlâdı gibi, ona peder nazarıyla bakarlar. Peder nazarı ise, zevce nazarına inkılab edemediğinden ve kız nazarı da zevce nazarına kolayca değişmediğinden, efkâr-ı âmmede, Peygamberin mü'minlerin kızlarını alması şu sırra uygun gelmediği için, Kur'an o vehmi def' maksadıyla der:

"Peygamber rahmet-i İlahiye hesabıyla size şefkat eder, pederane muamele eder ve risalet namına siz onun evlâdı gibisiniz. Fakat şahsiyet-i insaniye itibariyle pederiniz değildir ki, sizden zevce alması münasib düşmesin? Ve sizlere "oğlum" dese, ahkâm-ı şeriat itibariyle siz onun evlâdı olamazsınız!.."